

Noc Świętojańska - „Sobótka”

Noc Świętojańska, inaczej „Sobótka”, związana jest z przesileniem letnim.

Przypada w wigilię przed dniem św. Jana (w nocy z 23 na 24 czerwca).

Obrzędowość z nią związana zwana jest *“Nocą Kupały”, „Kupałą”* lub *„Kupalnocką”*.

Noc Świętojańska - „Sobótka”

Przysłowia:

„Przed świętym Janem najdłuższy dzień panem”

„Zbieraj rumianek, bo święty Janek”

„Jutro święty Janek, puść na wodę wianek”

„Wanda z Janem (24.06) wianki puszczają po wodzie i wspólnie radzą o zniwnej pogodzie”

Jan Kochanowski

„Pieśń świętojańska o Sobótce”

<https://wolnelektury.pl/katalog/lektura/piesn-swietojanska-o-sobotce.html>

„Gdy słońce Raka zagrzewa,

A słowik więcej nie śpiewa,

Sobótkę, jako czas niesie,

Zapalono w Czarnym Lesie.

Jan Kochanowski

„Pieśń świętojańska o Sobótce”

<https://wolnelektury.pl/katalog/lektura/piesn-swietojanska-o-sobotce.html>

Tam goście, tam i domowi

Sypali sie ku ogniowi;

Bąki zaraz troje grały,

A sady sie sprzeciwiały.

Jan Kochanowski

„Pieśń świętojańska o Sobótce”

<https://wolnelektury.pl/katalog/lektura/piesn-swietojańska-o-sobotce.html>

Siedli wszyscy na murawie,

Potym wstało sześć par prawie

Dziewek jednako ubranych

I belicą przepasanych.

Jan Kochanowski

„Pieśń świętojańska o Sobótce”

<https://wolnelektury.pl/katalog/lektura/piesn-swietojańska-o-sobotce.html>

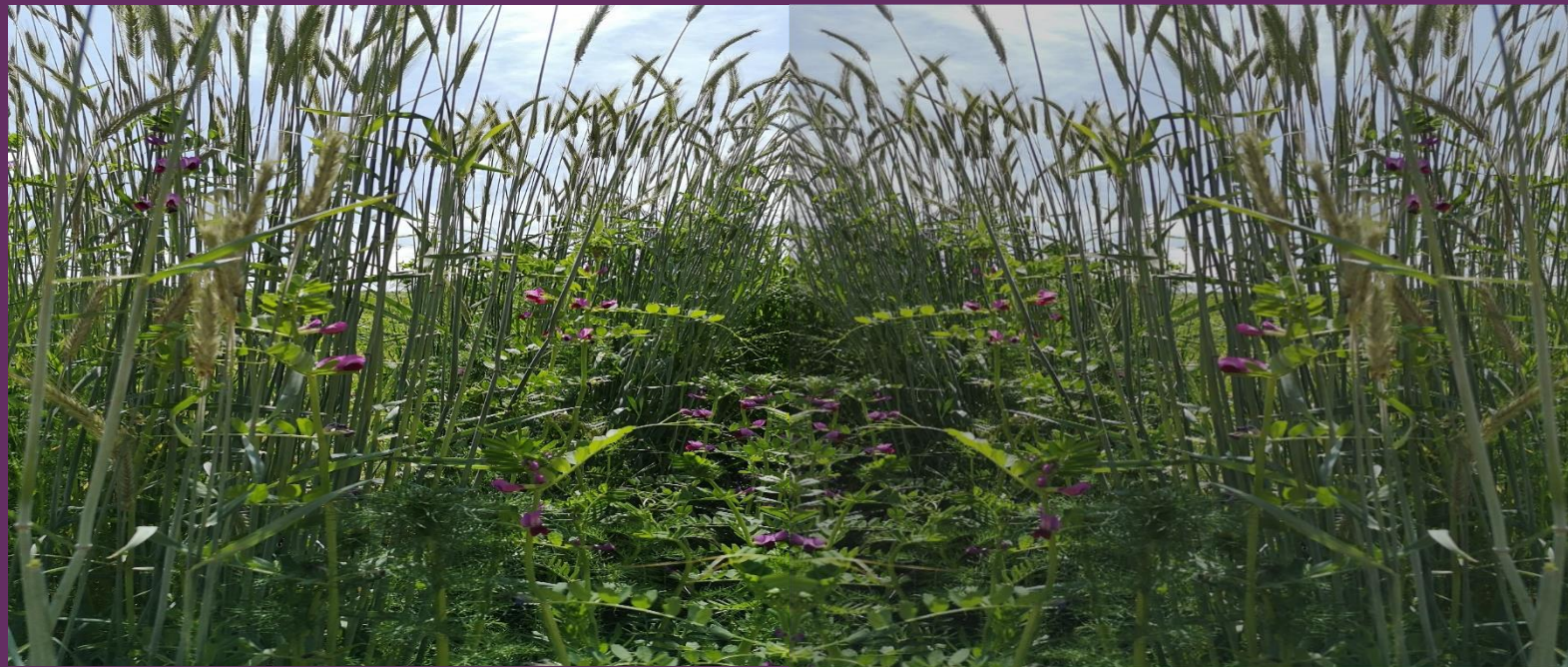
Wszystki śpiewać nauczone,

W tańcu także niezganione;

Więc kolejną zaczynały,

A pierwszej tak począć dały (...)”

Noc Świętojańska - „Wianki”

Noc Świętojańska - „Wianki”

Panna z różnych kwiatów polnych i ziół plotła dwa wianki.

Każdy z nich osadzała na skrzyżowanych drewniakach,
na których zapisywała imiona: swoje i wybranka.

Następnie puszczała je na wodę.

Jeśli na wodzie schodziły się ze sobą (wróżyło to szybkie zamążpójście).

Jeśli natomiast odpływały od siebie (oznaczało to panieństwo).

Źle wróżyło, gdy wianek tonął – oznaczało to śmierć dziewczyny bądź chłopca.

Noc Świętojańska - „Wianki”

Noc Świętojańska - „Wianki”

Jak najlepiej upleść wianek?

Najprościej:

- rozejrzeć się i zobaczyć jakie kwiaty rosną dookoła,
- zerwać je razem ostrożnie z innymi ziołami i trawami,
- wszystkie zebrać w jedno miejsce,
- łączyć ze sobą kwiaty i naprzemiennie je do siebie dodawać, obwiązując innymi trawami (w razie niepowodzenia można sobie pomóc nitką)
- wianek pleść do momentu, kiedy na jego widok się uśmiechniesz.

Noc Świętojańska - „Wianki”

